

מ"ת 5649/11/14 - מדינת ישראל נגד י ה (עציר) - בעצמו, ד ה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 5649-11-14 מדינת ישראל נ' ה (עציר) ואח'
03 נובמבר 2014

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המבקשת:
מדינת ישראל
נגד
המשיבים:
ע"י ב"כ עו"ד לבנת רחמים בני ועו"ד לירן פרג'
1. י ה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהנא
2. ד ה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדם וזאת על רקע כתב אישום המייחס להם באישום הראשון עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ובאישום השני גניבה. כאשר בשני הפעמים העבירה בוצעה בצוותא חדא.

הגם שכתב האישום והבקשה למעצר הוגשו זה עתה, עתרו באי כוח המשיבים להורות כבר עתה על שחרורם תוך שלדבריהם לאחר שהמשיבים ישוחררו יוכל לבחון את חומר החקירה, ובמידת הצורך לטעון לשאלת קיומן של אלה אם לאו. את עתירתם זו מבססים באי כוח המשיבים נוכח כך שלדבריהם אפילו ימצאו די ראיות לכאורה למיחוס למשיבים, לא קמה עילת מעצר ואפילו ימצא בית משפט כי זו קיימת, הרי שזו ברף הנמוך ביותר. בנסיבות אלו ניתן להסתפק בשחרורם בערבות עצמית ומעצר בית לילי. למעלה מן הצורך, הציעו את אמם שתהיה כמפקחת בשעות הערב.

ב"כ המבקשת מתנגדת לשחרורם באופן עקרוני נוכח העבר הפלילי המכביד ונוכח רצף ביצוע העבירות.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי לנכון להורות על שחרורם של המשיבים, לפחות לא בשלב בו אנו נמצאים.

בפתח הדברים אתייחס לטיעון העקרוני האם ניתן ל"דלג" על שלב הראיות לכאורה ולהתייחס רק לעילת המעצר והאפשרות לשחרור לחלופה. ביחס לכך הרי שישנו סדר ברור בהליך המעצר ובשלב ראשון בטרם בית משפט ידרש לשאלת המעצר ואפשרות שחרור לחלופה, עליו להידרש לשאלה בסיסית האם יש די ראיות לכאורה המצדיקות את המשך הבחינה.

בהעדר ראיות לכאורה מתייתר הצורך בשאלת עילת המעצר. כך גם לא מיותר לציין כי בהעדר בסיס ראייתי אין כל סמכות להורות על הגבלות כלשהן ביחס למשיבים.

בצד האמור לעיל, הפסיקה מצאה מקרים בהם ניתן יהיה להתייחס לשאלת עילת המעצר ושאלת החלופה אולם זאת יעשה במקרים חריגים ויוצאי דופן. במקרים אלו ניתן לכלול שיהיו רב בשאלת הראיות לכאורה, המגיע לכדי מספר שבועות בהם טרם נדרשו הצדדים לדיות הראיות. כך גם הם פני הדברים שעה שברי למקרא הבקשה שאין עילת מעצר כפי שטענו באי כוח המשיבים. בנוסף, יתכן ובשעה שמדובר בקטינים שהמשך הותרתם במעצר הינו בבחינת צעד דרמטי ועל בית משפט לבחון חלופה בהקדם.

גם מבחינת ניהול הליך יעיל, הדברים עולים בקנה אחד עם הסדר המתבקש, שאם לא כן, בכל דיון בבקשה למעצר ניתנת הסכמה מותנית רק לצורך הדיון הנוכחי, ולאחר שבית המשפט ייתן החלטתו, ישובו הצדדים ויידרשו פעם נוספת לשאלת בקשת המעצר. בהקשר לכך, ב"כ המשיבים אפילו לא ראו לנכון לצורך "דיון זה", וטענתם היתה כי אינם יכולים להתייחס לראיות לכאורה.

לגופם של דברים, לא אצה פטור בלא כלום, ואציין כי בתיק זה קמה עילת מעצר ברורה. המדובר בעיקר נוכח עברם הפלילי המכביד של שני המשיבים, בדגש על המשיב 1, בהצטרף למספר רכיבים העולים מעובדות כתב האישום, אשר ככל הנראה הן בפני עצמם אינם מקימים עילת מעצר.

ביחס למשיב 1, מדובר במי שלחובתו 33 הרשעות קודמות מגיל נוער ועד ימינו אנו, לרבות מאסרים מותנים, לרבות מאסרים ממושכים, וזאת בהצטרף להיותו מי שעושה שימוש בתחליפי סם, על המשתמע מכך. ביחס למשיב 2, מדובר במי שלחובתו 8 הרשעות קודמות, כאשר שתיים האחרונות שבהן עניין עבירות רכוש.

להשלמת התמונה יצוין, כי עצם הביצוע בצוותא חדא, אשר על פני הדברים האחד משמש כתצפיתן עבור האחר, מחזקת את אותה עילת מעצר שמתגבשת מעברם הפלילי של המשיבים, כך גם העובדה שלאחר האישום הראשון שוחררו, וחרף כך הסתבכו תוך פרק זמן קצר לכאורה בעבירות רכוש נוספות, עומדת בקנה אחד עם המסקנה הסופית אליה הגיע בית המשפט.

בהקשר לכך, יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון, כב' השופטת נאור בבש"פ 3859/10 עליאן נ' מדינת ישראל. שם דובר על משיב אשר בשתי הזדמנויות שבר זכויות רכב, וגנב בקבוק וודקה מתוכם. בית המשפט העליון בדומה למקרה

שבפנינו, מציין כי השילוב של העבר הפלילי המכביד יחד עם שכרותו של הנאשם והמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, מקימים עילת מעצר מובהקת ואף מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, וזאת הגם שאין מחלוקת כי גניבת בקבוק הוודקה אינה מקימה עילת מעצר.

בנסיבות האמורות לעיל, משמצאתי קיומה של עילת מעצר, נדמה שיש לחזור לסדר הדברים הנכון, הדיון יידחה לצורך צילום החומר ולימודו, שלאחריו ישלימו הצדדים את טיעוניהם.

הדיון יידחה ליום 06/11/2014 בשעה 09:00 בפני כב' השופט ברסלר-גונן.

המשיבים יהיו עצורים עד החלטה אחרת ויובאו לדיון הנ"ל באמצעות שב"ס.

מתיר לכל אחד מן המשיבים 3 שיחות טלפון על פי הנהלים.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט